

Conclusions i propostes

S'ha considerat més oportú consignar les conclusions i propostes del Seminari després de la transcripció de les ponències i del debat, ja que en dimanen. Les intervencions que s'hi van fer no podien esgotar el tema. Per això, aquest capítol, responsabilitat del coordinador, és un dels possibles. Qualsevol dels participants, fins i tot qualsevol lector, podria treure'n les seves particulars conseqüències. Aquí s'enumeren en una successió que va del més general al més concret.

Certament, abans de tot, ens manca un coneixement més profund del text de la Convenció, amb les seves limitacions i amb les febleses que revelen sovint els textos internacionals. Cal anar més enllà d'un tractat que va ser fruit d'un consens entre perspectives diverses i que en alguns aspectes té un valor programàtic.

- Cal convenir que els drets de l'infant ja formen part de la constel·lació dels drets humans.
- Es necessitaria un fòrum on fer conèixer els drets de l'infant: els mitjans de comunicació hi haurien de contribuir.
- El reconeixement social dels drets dels infants ha d'anar unit al reconeixement de la seva capacitat progressiva com a subjectes de drets.
- S'ha d'avançar més en l'exercici dels drets de participació. Per a això s'haurien de crear situacions reals, concretes, de vivència quotidiana dels drets, i evitar d'aquesta manera una participació poc autèntica, postissa.
- La resiliència ens recorda que l'infant té altres necessitats, a més dels drets previstos a la Convenció.
- Hem de crear espais per a infants i joves, que permetin la seva creativitat, la qual cosa és una peça clau per afavorir, i fins educar, la resiliència.
- La multidisciplinarietat és indispensable en tota acció d'atenció a la infància.

- S'hauria de potenciar un pacte social per la infància, entre les institucions escolars, les famílies i els mitjans de comunicació.
- La normativa d'infància s'hauria de replantejar sobre la base del respecte de l'infant i d'una veritable aplicació del principi de la seva participació. Aquesta visió s'ha de fonamentar en el dret de la persona i de la família.
- L'aplicació de la Convenció entre nosaltres comporta el coneixement de les aportacions d'altres antropologies, si volem atendre tot infant que estigui sota la nostra responsabilitat.
- Caldria reunir en una compilació, traduïts al català, els textos internacionals i europeus relatius als drets humans dels infants.
- S'haurien de divulgar, també traduïdes al català, les observacions generals que ha emès fins ara el Comitè dels Drets de l'Infant i les que publiqui en endavant, ja que són la font més fiable d'interpretació de les disposicions i principis de la Convenció.
- S'han de concretar, a partir de la legislació positiva vigent, quins actes pot realitzar l'infant, a cada edat, amb plena validesa jurídica.
- Al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) hi hauria d'haver una persona especialitzada que fes el seguiment de totes les qüestions d'infància.
- En el currículum formatiu de tots els educadors i professionals de la infància s'hauria d'incloure no sols el coneixement dels drets de l'infant, sinó també el concepte de *resiliència humana* i de *resiliència dels infants*.
- S'ha de resoldre la qüestió de l'ensenyament dels drets dels infants a la universitat, més enllà de tota discussió relativa a quina disciplina se n'hauria de fer càrrec, i més enllà, també, de les limitacions que els principis de Bolonya puguin imposar. S'ha de pensar si se'n fa objecte d'una assignatura optativa de grau, d'un curs de postgrau, o que voluntàriament s'introdueixi dins d'una matèria que ho faciliti.
- Per facilitar el compliment del principi d'audiència de l'infant, calen instruments que determinin el grau de discerniment dels infants i una preparació adequada de tots els professionals de la justícia.
- Caldrien, així mateix, unes claus, unes directrius legals establertes, que minimitzessin els nivells d'ambigüitat que hi ha en la fixació del concepte de *interès superior de l'infant*.
- La prevenció s'hauria d'ocupar d'aquells infants que, tot i no haver entrat en el sistema institucional de protecció, es troben en una situació real de desemparament o de semiabandó.